

ស្មូលីមិត្តភក្តិទាំងអស់គ្នា ដូចជាម្ភាយខ្លួនទៀតហើយ ក្នុងការបកស្រាយនូវប្រធានបទម្ភាយ
 ដែលមានចំណងដើរថា ម្ភាយបានទៅ បាន ដូច្នេះកំពុងខាតពេលយូរ ខ្លួនឯមបកស្រាយទៅលើម្ភាយ
 ហើយនេះតែម្ភាយ បាន ម្ភាយបាន បាន កាលណាដែលម្ភាយនោះគឺជើលក្នុណា៖ដូចជាថ្វាត់ ខាងក្រោម
 ដូចជាម្ភាយបានក្រឹងជាម្ភាយត្រូវ បាន នាក្រឹងជាម្ភាយត្រូវ បាន ពេលដែល ដោយថាគាមកអព្វើនេះ
 គេទ្វាត់ជាម្ភាយបាយ បាន នាក្រឹងជាម្ភាយត្រូវ ។ ហើយត្រូវនៅក្នុងទីកន្លែងទៅ
 វារស់នៅក្នុងទីកន្លែង ហើយវាអាសលក្នុណា៖កប់កក់ វាមានរូបរាង ដោយថា វាតាពួកសំឡេអត់ឈាយដែរ ។
 បាន ហើយវារស់នៅក្រោមទីកន្លែង បើផ្ទៃវាឡិនមែននានា ហើយកំណើនមែនខ្សោយដែរ ។
 វាបានតែពួកសំឡេអត់ឈាយក្នុងកក់អព្វើនេះ បានប្រើហេលជាគាល ៣០ ប្រមូលគី ៤០ អព្វើនេះ
 យើងយកដៃត្រូវ ជាមកអព្វើនេះ បានប្រើហេលជាគាល ៣០ ប្រមូលគី ៤០ អព្វើនេះ
 ដូចជារមេះទៅ បាន ដែលនាក្រឹងនឹងយើងយកវាក្រឹងមកផ្សេងៗជាគាល គល់ស្តីក្រុង
 ដូចជារមេះទៅ បាន ដូចជាស្តីក្រុងស្រីបី ដូចជាស្តីក្រុងស្រីអព្វើនេះ ។ បាន ហើយពេលយើងយក
 យកមក យើងបុកវាទៅ យើងយកវាណូមកបុកចូលត្វាមព្វើនេះ យើងបុកចូរ ?] ក្រឹង[... ?]
 យើងមិនមែនយកសាក់នឹងមកបុកនោះទេ ។ បាន យើងបុកវាគូលត្វាមព្វើនេះ
 ហើយយើងជាក់ម៉ែសនឹងចូលដែរ យើងហាន់ម៉ែសនឹងចូរស្តីង ។
 ហើយយើងយកវាទៅជាក់ជាម្ភាយក្រឹងបីនេះ ។ ពេលដែលសាក់ត្រូវនោះវាអនុនអស់ហើយ បាន
 សាក់ត្រូវនឹងដែលភាសា សាក់ត្រូវនឹងដែលភាសាដូរយើងគេហេរថា សាក់ត្រូវអព្វើនេះ
 [កាលបី ?] ខ្ញុំនៅត្រូវកំស្រួល ពេលមកនៅក្រោង [...] គេហេរថាមយស្ស់ ។ បាន
 ពេលដែលវាអនុនសញ្ញាប្រចាំអស់ហើយ វាមានសុម្រឿនដែលរារក់មានលក្នុណា៖ថាស្ថាលដែរ ។
 ផ្លលប្រមុះរបស់យើង ផ្លលប្រមុះរបស់យើង វាគ្មោះចូរយើងផ្លលហើយ វាគ្មោះចូរយើង [...] ។ បាន
 ហើយវាគ្មោះចូរយើងនឹងផ្លលប្រមុះតែម្ភាយ អាចបាយម៉ែសបីនេះ ។ បាន ពេលដែលគើកមកហើយ
 គឺយើងត្រូវបានហើយ បាន យើងបានជាម្ភាយបាយអព្វើនេះ [...] ដល់ពេលយើងបានជាម្ភាយបាយ
 កាលណាដែលយើងបានជាម្ភាយបាយ គឺបាយវាមានលក្នុណា៖ក្នុង បាន បាយគឺមានលក្នុណា៖ក្នុង
 ហើយពេលដែលយើងបានជាម្ភាយបាន អាមូបណាយជាម្ភាយម៉ែសនឹងទៀតទេ
 វាគ្មោះចូរយើងនឹងកាន់តែក្នុងថែមទៀត ។ បាន វាគ្មោះចូរយើងនឹងកាន់តែក្នុងថែមទៀត
 ហើយពេលដែលយើងបានជាម្ភាយបាន ខ្លួនបាន វាគ្មោះចូរយើងហេរសំបានដែរ
 វាគ្មោះចូរយើងចេញទីកន្លែកដង បាន វាគ្មោះចូរយើងក្នុងត្រូវក ដង ។ បាន ហើយយើងបានជាម្ភាយបាន
 បើផ្ទៃយើងបានតិច ។ បាន ពេលដែលបានហើយ [...] វាក្នុង មាត់ពេក
 ដល់ពេលក្នុងមាត់ពេកអព្វើនេះ យើងទៅតែរកទីកកក បាន យកទីកកកយកមកបានអព្វើនេះ
 ដើម្បីបំបាត់ ?] បាន ប្រសិនជាម្ភាយកខោះទៀតគេទៅបានស្តី បាន គេទៅបានស្តី បាន
 គេទៅបានស្តី ស្តីឡើងទៅ ធ្វើចូរហើយ ដោយថាគ្មោះលើយ
 ហើយនៅពេលដែលយើងបានជាម្ភាយបាន ខាងក្នុងពេលនោះយើងអព្វើនេះ ?] ក្នុងពេកអព្វើនេះ

កំរាគិនសូវល្អដៃ ។ វាជើឱូរគ្រឹងក្នុងរបស់យើងវាកៅអីអញ្ញែងទៅ បាន
 ហើយកាលណាមពីេងទៅ ? ឬជើូរយើងលើពេះ បាន ធ្វើូរយើងលើពេះទៀត ។
 ហើយកាលណា ? យើងមានអារម្មណាថានីង ពេលដែលមួបដែលយើងចូលចិត្តអីអញ្ញែង
 យើងញូរអត់បានប្រើឯក បាន ព្រោះថា អញ្ញែងទៅ គេដាក់មេសប្រើឯក
 ហើយយើងអត់សូវចេះញូរមេស កាលណាដែលគេដាក់មេសប្រើឯក យើងញូរទៅរាយអត់កើត ។ បាន
 អញ្ញែងទៅ បាន ដូច្នេះគីមួបហើរដោះ គីយើងអាស្រែយលើអ្នកដាក់ដែរ ។ បាន វាមានន័យអញ្ញែង
 វាមានន័យថាអាស្រែយលើអ្នកដាក់ដែរ ។ បើសិនជាអ្នកដាក់គិត គីយើងអាបញ្ញបាន [បីន្ទេ ?] បើសិន
 ជាអ្នកដាក់ប្រើឯក គីវាមានលក្ខណៈហើរកាន់តែខ្សោះ ហើយមួបគីកាលណាគេយកសម្រាប់មកក្នុង
 ប្រុមយកកាលណា គីគេយកសម្រាប់ញូរលេងធម្មតាអ្នកយើងអញ្ញែង ធ្វើជាមួបអីអញ្ញែងទៅ
 បាន ដូច្នេះខ្លួន បញ្ចប់ផ្លូវការបកស្រាយផ្លូវប្រជាធិបទមួបហើរដោះតែត្រីមនេះសិន បាន
 សូមអរគុណ សូមជម្រាបលា ។